692/04

Den 1. marts 2004 blev i sag nr. 61.697:

xxxx xxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt tandskade.

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort, at tandbeskadigelsen skyldes en fremmed genstand i føden og har derfor afvist at yde forsikringsdækning.

Af klagerens skadeanmeldelse af 19/5 2003 til selskabet fremgår bl.a.:

"D Hvordan skete ulykken?
Ved tygning af rugbrødsmad

E Hvad var årsagen til ulykken skete?
(Ved spiseskader: Hvad var det i maden, der var årsag til skaden?)
Hård kerne i fuldkornsrugbrød."

Ved skrivelse af 22/6 2003 til klageren afviste selskabet at betale udgifterne til tandbehandlingen.

Efterfølgende har klageren ved skrivelse af 25/5 2003 til selskabet anført følgende:

"Skaden opstår som følge af et meget hårdt fremmedlegeme i en skive rugbrød. Jeg antog, at der var tale om et kernelignende legeme, men i praksis kunne der ligeså

godt være tale om f.eks. en lille sten. Fremmedlegemet havde ikke brødstruktur. Det havde mere karakter af en fysisk forurening."

Ved skrivelse af 8/7 2003 til klageren fastholdt selskabet afgørelsen og henviste til klagerens første forklaring.

I klageskrivelsen af 12/7 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

"Codan vil ikke anerkende skaden, da man mener, at den ikke skyldes en fremmed genstand i maden.

Det er en fejlagtig opfattelse, idet en genstand der findes i en fødevare, og som er af en beskaffenhed, der kan udgøre en sundhedsrisiko, er at betragte som en forurening. Der henvises til lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven) §§ 7 og 8, jf. bilag ..

Forekomster i brød af en sådan beskaffenhed, at de ved sædvanlig fornuftig brug og fortæring af brødet kan forårsage tandskader, er derfor at betragte som forureninger.

I medfør af fødevareloven samt bek. nr. 360 af 25. maj 2003 om egenkontrol i fødevarevirksomheder m.v. § 5 stk. 1, 3 og 4 skal en fødevareproducent v.h.a. egenkontrol programmer tilsikre, at de producerede fødevarer ikke ved anvendelse på sædvanlig måde kan udgøre en risiko for menneskers sundhed, jf. bilag ..

Enhver kommerciel brødfabrikant har et veldokumenteret kvalitetskontrolsystem, der med meget stor sikkerhed garanterer, at det færdige produkt ikke indeholder sundhedsskadelige forekomster, som accidentielt kan forårsage tandskader.

Derfor er en hård kerne eller kernelignende genstand i et stykke brød, som forårsager en tandskade at betragte som en uønsket forurening eller med andre ord en fremmed genstand.

I år 2000 fik jeg også en tandskade (Codan skadenr. 10…), der opstod som følge af et stykke hårdt knogle- eller senevæv i hakket fars. Denne skade ville Codan i første

omgang heller ikke anerkende, fordi skaden ikke skyldes en fremmed genstand i maden, jf. bilag ..

Jeg argumenterede på samme måde som ved nuværende skade, og Codan anerkendte efterfølgende skaden.

De to sager er analoge. Der er en minimal risiko for, at der kan forekomme hårde knoglelignende genstande i kød eller hårde kernelignende genstande i brød. Men sådanne forekomster er at betragte som forureninger, da de accidentielt kan forårsage tandskader ved sædvanlig anvendelse af fødevarerne.

Codan henviser mig til at fremsætte krav overfor brødproducentens produktansvarsforsikring. Hermed mener jeg, at Codan indirekte anerkender, at der foreligger en forsikringsbegivenhed. Det forekommer mig derfor noget selvmodsigende, at Codan ikke vil anerkende skaden, jf. bilag ..

Jeg har på fornemmelsen, at tandskader forårsaget af hårde kerner og/eller sten i brød samt tandskader forårsaget af knogle-, sene- eller bruskvæv i kød nærmest pr. automatik bliver afvist af de fleste forsikringsselskaber, med den begrundelse, at der ikke er tale om fremmede genstande. Men det vil jo nok blive dyrt for Codan m.fl., hvis ret skal være ret jf. ovenstående argumentation.

…

Afslutningsvist finder jeg det pudsigt, at en pludselig opstået tandskade ikke er det samme som en 'pludselig hændelse, der forårsager personskade' og som sådan dækkes af ulykkesforsikringen. Der er vel ingen principielle forskelle på om man bider i en knogle/kerne/sten og brækker en tand eller om man skærer sig i fingeren, f.eks. imens man udskærer brød/kød. Man kunne jo være uheldig at blive udsat for begge ulykker samtidigt ....."

Hertil har selskabet ved skrivelse af 8/8 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikrede har i anmeldelsen af skaden skrevet, at han pådrog sig en tandskade, da han tyggede i en hård rugbrødskerne. Ved senere brev har han angivet, at det i

praksis også kunne have været en lille sten og i klagen til nævnet har han angivet, at der var tale om en stenhård kerne eller kernelignende genstand.

Forsikrede har således givet forskellige forklaringer på, hvad det var for en genstand, der var årsag til tandskaden, men vi må lægge til grund, at forsikrede pådrog sig tandskaden ved at bide i en hård kerne i et stykke fuldkornsrugbrød.

En hård kerne kan ikke betragtes som et fremmedlegeme i et stykke fuldkornsrugbrød, hvilket ankenævnet da også flere gange har statueret. Kerner er naturligt forekommende i fuldkornsrugbrød, og det sker ikke sjældent, at hårde kerner forekommer.

Forsikrede mener, at denne skade er analog med en tidligere skade, som vi valgte at dække, hvor han havde bidt i et stykke hård knogle- eller senevæv i hakket fars.

Hertil skal vi først og fremmest gøre gældende, at en afgørelse i en tidligere skadesag ikke forpligter os i denne sag. Dertil kommer, at der ud fra vores synspunkt er tale om to forskellige situationer. Hvor kerner forekommer naturligt i fuldkornsrugbrød, består hakket fars af kød og fedt. Tilstedeværelsen af benstumper i hakket fars har vi valgt at betragte som fremmedlegemer. Selv om man kan argumentere for, at benstumper er hyppigt forekommende i hakket kød/fars, er vi af den opfattelse, at det ikke er naturligt forekommende. Vi mener derfor ikke at de to sager er ens.

Forsikrede har angivet, at en hård kerne i et stykke rugbrød betragtes som en forurening i henhold til fødevareloven. Indledningsvis skal vi hertil bemærke, at begrebet fremmedlegeme, der er anvendt i forsikringsbetingelserne, ikke er det samme som begrebet forurening i fødevareloven. Det har således ikke relevans for nærværende sag, om en hård kerne i en skive fuldkornsrugbrød kan betragtes som en forurening i henhold til fødevareloven.

Det bemærkes dog, at det ikke forekommer indlysende ved gennemgang af fødevarelovens § 8 eller Karnovs kommentar hertil, at en hård rugbrødskerne skulle være at betragte som en forurening i henhold til denne bestemmelse.

Vi skal således fastholde den trufne afgørelse."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Hvad omfatter tandskadedækningen?**

3. Rimelige og nødvendige udgifter til tandskadebehandling

Når et ulykkestilfælde, se fællesbetingelsernes pkt. 2, er direkte årsag til en tandskade, dækkes rimelige og nødvendige udgifter til tandbehandling.

Tandskader opstået ved spisning dækkes også, når skaden skyldes en påvist fremmed genstand i maden.

…

Fællesbetingelser for Codans Ulykkesforsikring

…

Hvad forstås ved et ulykkestilfælde?

2. Som ulykkestilfælde betragtes:

- en pludselig hændelse
- der forårsager personskade."

Nævnet udtaler:

I overensstemmelse med klagerens første fremstilling af det passerede må nævnet lægge til grund, at skaden skyldes, at han tyggede i noget hårdt (rugbrødskerne). Da der således ikke er tale om, at tyggeskaden opstod som følge af et uventet fremmedlegeme i føden, kan nævnet med henvisning til forsikringsbetingelserne ikke pålægge selskabet at yde forsikringsdækning.

Herefter, og idet det af klageren anførte ikke kan føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson